

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3479/2569

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.ยาเสพติด มาตรา 145

ย่อ / หลักกฎหมาย

ประมวลกฎหมายยาเสพติดไม่ได้ถือเอาปริมาณของยาเสพติดเป็นเกณฑ์ในการกำหนดโทษดังเช่นกฎหมายเดิม โดยให้ถือเอาพฤติการณ์หรือบทบาทหน้าที่ในการกระทำความผิดเป็นสำคัญ แต่ปริมาณของยาเสพติดก็อาจบ่งชี้ถึงพฤติการณ์ความร้ายแรงในการกระทำความผิดได้อย่างหนึ่ง ซึ่งศาลสามารถนำมาพิจารณาประกอบพฤติการณ์อื่นเพื่อลงโทษจำเลยในเหตุการณ์ที่เป็นนามธรรมได้ เช่น การก่อให้เกิดการแพร่กระจายในกลุ่มประชาชนตาม ป.ยาเสพติด มาตรา 145 วรรคสอง (2) และการทำให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐหรือความปลอดภัยของประชาชนทั่วไปตาม มาตรา 145 วรรคสาม (2) แม้โจทก์บรรยายฟ้องว่า การจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนของจำเลย เป็นการทำให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐหรือความปลอดภัยของประชาชนทั่วไป และจำเลยให้การรับสารภาพ โดยไม่จำต้องสืบพยานหลักฐานตามกฎหมายก็ตาม แต่เหตุการณ์ดังกล่าวเป็นเหตุการณ์ในเชิงนามธรรม ย่อมอยู่ในดุลพินิจของศาลที่จะพิจารณาตามพฤติการณ์ความร้ายแรงแห่งคดีเป็นเรื่อง ๆ ไปว่าต้องด้วยเหตุการณ์ดังกล่าวหรือไม่ หากต้องพึงเป็นยุติตามฟ้องของโจทก์และคำให้การรับสารภาพของจำเลยเสมอไปไม่ มิฉะนั้นจะทำให้กลายเป็นว่า เหตุการณ์ดังกล่าวขึ้นอยู่กับการบรรยายฟ้องของโจทก์และคำรับสารภาพของจำเลยเป็นสำคัญ ย่อมไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของประมวลกฎหมายยาเสพติดอย่างแท้จริง

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 1, 29, 90, 104, 134, 145, 152, 162, 165 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 4, 32, 33, 91, 92 เพิ่มโทษจำเลยตามกฎหมายรับของกลาง จำเลยให้การรับสารภาพ และรับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้เพิ่มโทษ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 90, 104, 145 วรรคสาม (2), 162 การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐและความปลอดภัยของประชาชนทั่วไป จำคุกตลอดชีวิต และปรับ 1,200,000 บาท ฐานเสพยาเมทแอมเฟตามีน จำคุก 2 เดือน เพิ่มโทษกระทงหนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 92 ฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐและความปลอดภัยของประชาชนทั่วไป ลงโทษจำคุกตลอดชีวิตแล้วจึงไม่อาจเพิ่มโทษจำคุกได้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 51 เพิ่มเฉพาะโทษปรับ เป็นจำคุกตลอดชีวิต และปรับ 1,600,000 บาท ฐานเสพยาเมทแอมเฟตามีน เป็นจำคุก 2 เดือน 20 วัน จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กระทงละกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 53 ฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐและความปลอดภัยของประชาชนทั่วไป คงจำคุก 25 ปี และปรับ 800,000 บาท ฐานเสพยาเมทแอมเฟตามีน คงจำคุก 1 เดือน 10 วัน รวมจำคุก 25 ปี 1 เดือน 10 วัน และปรับ 800,000 บาท ไม่ชำระค่าปรับให้จัด

การตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 หากต้องกักขังแทนค่าปรับให้กักขังเกินกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 2 ปี รับของกลาง จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนกคดียาเสพติดพิพากษาแก้เป็นว่า ฐาน จำหน่ายเมทแอมเฟตามีนทำให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐและความปลอดภัยของ ประชาชนทั่วไป จำคุก 35 ปี เพิ่มโทษหนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 92 เป็นจำคุก 46 ปี 8 เดือน ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 23 ปี 4 เดือน เมื่อ รวมกับโทษปรับและโทษฐานเสพเมทแอมเฟตามีนตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นแล้ว เป็นจำคุก 23 ปี 5 เดือน 10 วัน และปรับ 800,000 บาท นอกจากนี้แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดียาเสพติดวินิจฉัยว่า สำหรับความผิด ฐานเสพเมทแอมเฟตามีน คู่ความไม่ฎีกา จึงยุติไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ คงมีปัญหาต้อง วินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยว่า ความผิดฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนต้องกำหนดโทษจำเลยให้เบา ลงตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 145 วรรคสอง (1) (2) หรือไม่ เห็นว่า แม้ ประมวลกฎหมายยาเสพติดไม่ได้ถือเอาปริมาณของยาเสพติดเป็นเกณฑ์ในการกำหนดโทษดังเช่น กฎหมายเดิม โดยให้ถือเอาพฤติการณ์หรือบทบาทหน้าที่ในการกระทำความผิดเป็นสำคัญ แต่ ปริมาณของยาเสพติดก็อาจบ่งชี้ถึงพฤติการณ์ความร้ายแรงในการกระทำความผิดได้อย่างหนึ่ง ซึ่ง ศาลสามารถนำมาพิจารณาประกอบพฤติการณ์อื่นเพื่อลงโทษจำเลยในเหตุการณ์ที่เป็นนามธรรม ได้ เช่น การก่อให้เกิดการแพร่กระจายในกลุ่มประชาชนตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 145 วรรคสอง (2) และการทำให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐหรือความปลอดภัยของ ประชาชนทั่วไปตามมาตรา 145 วรรคสาม (2) คดีนี้ข้อเท็จจริงได้ความว่า เมทแอมเฟตามีน ของกลางมี 1,893 เม็ด กับชนิดเกล็ดสีขาวอีก 7 ซอง คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้รวม 209.079 กรัม ซึ่งฟังเป็นยุติว่าจำเลยมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย อันเป็นการจำหน่ายอย่างหนึ่งตามนิยามคำ ว่า "จำหน่าย" ในมาตรา 1 แห่งประมวลกฎหมายยาเสพติด ดังนี้ โดยสภาพความผิดและพฤติการณ์ แห่งคดี หากเจ้าพนักงานไม่จับกุมจำเลยและยึดเมทแอมเฟตามีนได้เป็นของกลางเสียก่อน ย่อม ทำให้เกิดการแพร่กระจายของเมทแอมเฟตามีนไปในกลุ่มผู้เสพและบุคคลทั่วไป ส่งผลกระทบต่อ ความเสียหายในสังคมส่วนรวม จึงถือได้ว่าเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดการแพร่กระจายในกลุ่ม ประชาชน ตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 145 วรรคสอง (2) นอกจากนี้ ข้อเท็จจริงยัง ได้ความจากคำให้การในชั้นสอบสวนของจำเลยว่า ก่อนหน้านี้จำเลยเคยซื้อเมทแอมเฟตามีนมา แบ่งจำหน่ายแก่บุคคลอื่นหลายครั้ง และปรากฏจากคำฟ้องว่า จำเลยเคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุด ให้ลงโทษฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายมาก่อน เป็นเหตุให้โจทก์ขอเพิ่มโทษ ในคดีนี้เพราะกระทำความผิดซ้ำ ส่อแสดงว่าจำเลยจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนเป็นประจำหรือทำ เป็นปกติธุระ ตามพฤติการณ์แห่งคดีย่อมถือได้ว่าเป็นการกระทำเพื่อการค้า ตามมาตรา 145 วรรคสอง (1) อีกด้วย ซึ่งมีระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 2 ปีถึง 20 ปี และปรับตั้งแต่ 200,000 บาทถึง 2,000,000 บาท ตามพฤติการณ์แห่งคดียังไม่พอให้รับฟังว่าการกระทำของจำเลยมีความร้ายแรง ถึงขนาดทำให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐหรือความปลอดภัยของประชาชนทั่วไป อันจะ เป็นความผิดตามมาตรา 145 วรรคสาม (2) ซึ่งมีระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 5 ปี ถึงจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่ 500,000 บาทถึง 5,000,000 บาท หรือประหารชีวิต แม้โจทก์บรรยายมาในฟ้องว่า การจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนของจำเลยเป็นการทำให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐหรือ ความปลอดภัยของประชาชนทั่วไป และจำเลยให้การรับสารภาพ โดยไม่จำเป็นต้องสืบพยานหลักฐาน ตามกฎหมายก็ตาม แต่เหตุการณ์ดังกล่าวเป็นเหตุการณ์ในเชิงนามธรรม ย่อมอยู่ในดุลพินิจของ

ศาลที่จะพิจารณาตามพฤติการณ์ความร้ายแรงแห่งคดีเป็นเรื่อง ๆ ไปว่าต้องด้วยเหตุฉกรรจ์ดังกล่าวหรือไม่ หากใช้ว่าฟังเป็นยุติตามฟ้องของโจทก์และคำให้การรับสารภาพของจำเลยเสมอไป ไม่นั้นจะทำให้กลายเป็นว่า เหตุฉกรรจ์ดังกล่าวขึ้นอยู่กับกระบวนพิจารณาของโจทก์และคำให้การรับสารภาพของจำเลยเป็นสำคัญ ย่อมไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของประมวลกฎหมายยาเสพติดอย่างแท้จริง ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษาลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 145 วรรคสาม (2) โดยวางโทษจำคุก 35 ปี ก่อนเพิ่มโทษและลดโทษนั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย จึงต้องปรับบทลงโทษจำเลยเสียใหม่ให้ถูกต้องและแก้ไขโทษจำคุกให้เบาลง ฎีกาของจำเลยฟังขึ้น พิพากษาแก้เป็นว่า ฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 90, 145 วรรคสอง (1) (2) จำคุก 20 ปี และปรับ 1,200,000 บาท เพิ่มโทษหนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 92 เป็นจำคุก 26 ปี 8 เดือน และปรับ 1,600,000 บาท ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 13 ปี 4 เดือน และปรับ 800,000 บาท รวมกับโทษฐานเสพเมทแอมเฟตามีนอีกกระทงหนึ่งแล้ว เป็นจำคุก 13 ปี 5 เดือน 10 วัน และปรับ 800,000 บาท นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์

องค์คณะ

พิชัย เพ็งผ่อง · องอาจ แนนหนา · จักรพันธ์ สอนสุภาพ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/3479/2569>